

1942 moest verdwijnen, evenals de handelaar zelf. In het Stedelijk Museum te Amsterdam en de Kunstkring te Rotterdam gehouden exposities van het oorlogswerk overrompelden velen. Ondanks zijn wankele gezondheid voltooide hij nog tientallen schilderijen in de geliefkoosde grote formaten. Nog in mei 1948 maakten de Chabots met de familie Tol een autotocht, die resulteerde in enkele machtige doeken, *Hollandse Lente* en *Betuwse Lente*. In de laatste winter die hem zou zijn gegeven zette hij plotseling nieuw werk op. Op een enkele uitzondering na had hij nooit een bijbels onderwerp gekozen, nu wilde hij de *Intocht van Christus op Palmzondag* uitbeelden. Omtrent het waarom van deze keus was hij zeer zwijgzaam. Na zijn dood is het doek dikwijls geëxposeerd, als 'Niet voltooid'. Het schilderij heeft tot velerlei veronderstellingen omtrent zijn bedoeling aanleiding gegeven. Kort voor zijn gang naar het ziekenhuis heeft Chabot zelf een neef de sleutel aangereikt: 'De mensen die hier "Hosanna!" roepen, zijn precies dezelfde die over enkele dagen zullen schreeuwen: "Kruisig hem!" En dat heb ik met dit schilderij willen weergeven'.

Ernstige benauwdheden dwongen hem tenslotte ertoe zich te laten opnemen in het ziekenhuis Eudokia. Het was maart 1949. Weinig heeft hij daar zozeer geapprecieerd als... de bijbellezing. Nog steeds leefde er een zwakke hoop op herstel, maar eigenlijk geheel onverwacht ging hij, terwijl zijn vrouw in het atelier doende was om met het oog op een komende tentoonstelling alle schilderijen voor hem te noteren, in de ochtend van 2 mei heen.

Voor zijn begrafenis waren onbegrijpelijk velen in de Hille-gondakerk bijeengekomen. Deze stille, innerlijk even voorname als eenvoudige mens moest voor hen iets werkelijks hebben betekend. Wat hij heeft willen getuigen, vooral zijn liefde tot de mensen, is door zijn schilderijen op veel tentoonstellingen binnen en buiten onze grenzen uitgedragen.